

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
VALSTYBINIO SOCIALINIO DRAUDIMO ĮSTATYMO NR. I-1336 2, 3, 8, 10, 11, 12, 13,
19, 25, 35 IR 40 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2017 m. gruodžio 5 d. Nr. XIII-823
Vilnius

1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 2 straipsnio 15 dalį ir ją išdėstyti taip:

„15. **Valstybinis socialinis draudimas** (toliau – socialinis draudimas) – valstybinės socialinės apsaugos sistemos dalis, kurios priemonėmis visiškai ar iš dalies kompensuojamos apdraustiesiems asmenims ir įstatymų nustatytais atvejais jų šeimų nariams dėl draudžiamųjų įvykių prarastos darbo pajamos arba įstatymų nustatytais atvejais šioje dalyje nurodytiems asmenims išmokamos įstatymų nustatyto dydžio išmokos.“

2 straipsnis. 3 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 3 straipsnio 1 dalį 6 punktu:

„6) privalomasis sveikatos draudimas.“

2. Pakeisti 3 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Pensijų, ligos, motinystės, nedarbo, nelaimingų atsitikimų darbe ir profesinių ligų socialinio draudimo rūšys reglamentuojamos šiuo ir atskirų socialinio draudimo rūšių įstatymais. Sveikatos draudimas vykdomas Sveikatos draudimo įstatymo nustatyta tvarka.“

3 straipsnis. 8 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 8 straipsnio 2 dalį ir ją išdėstyti taip:

„2. Socialinio draudimo įmokų tarifai, jų dydžiai (jų dalys) atskirų rūšių socialiniam draudimui tvirtinami Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo fondo biudžeto atitinkamų metų rodiklių patvirtinimo įstatymu. Lietuvos Respublikos darbo kodekso 66 straipsnio 1 dalies 2 punkte numatytoms terminuotoms darbo sutartims nedarbo draudimo

įmokos tarifas, nustatytas Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžeto atitinkamų metų rodiklių patvirtinimo įstatymu, didinamas du kartus.“

4 straipsnis. 10 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 10 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„10 straipsnis. Pajamos, nuo kurių skaičiuojamos socialinio draudimo įmokos

1. Apdraustųjų asmenų, nurodytų šio įstatymo 4 straipsnyje, socialinio draudimo įmokos skaičiuojamos nuo kiekvienam apdraustajam asmeniui apskaičiuotos darbo užmokesčio sumos, ne mažesnės kaip Vyriausybės patvirtintas minimalusis valandinis atlygis arba Vyriausybės patvirtinta minimalioji mėnesinė alga, perskaičiuota proporcingai dirbtam laikui, arba nuo pajamų, gautų iš sporto veiklos, atlikėjo veiklos, ir (ar) pajamų, gautų pagal autorines sutartis, ar kitokio atlygio, neatsižvelgiant į mokėjimo šaltinius, įskaitant (išskyrus pajamas ir atvejus, nustatytus šio įstatymo 11 straipsnyje):

1) apdraustajam asmeniui apskaičiuotą darbo užmokestį ir visus papildomus uždarbius (konkrečius valandinius tarifinius atlygius; mėnesines algas; padidintus, palyginti su normaliomis sąlygomis, tarifinius atlygius; darbo užmokestį už išsiruošimo į kelionę ir įsikūrimo naujoje vietovėje laiką; kitas darbo apmokėjimo formas; kitas su darbo santykiais susijusias išmokas), nustatytus Darbo kodekse ir kituose teisės aktuose, bet koku būdu draudėjo apskaičiuojamus apdraustajam už jo atliktą darbą;

2) apdraustajam asmeniui apskaičiuotą darbo užmokestį, kurį sudaro pareiginė alga, priedai, priemokos, apmokėjimas už darbą poilsio ir švenčių dienomis, nakties bei viršvalandinį darbą ir budėjimą, už dalyvavimą projektinėje veikloje, nustatyti teisės aktuose, reglamentuojančiuose šių išmokų mokėjimą;

3) apdraustajam asmeniui apskaičiuotą darbo užmokestį, nustatytą įstatymuose, reglamentuojančiuose valstybės politikų, teisėjų, valstybės pareigūnų, valstybės tarnautojų darbo užmokesčio mokėjimą;

4) priedus ir išeitines išmokas, apskaičiuotus šio įstatymo 4 straipsnio 1–4 dalyse nurodytiems asmenims;

5) apskaičiuotas kompensacijas už kasmetines, tikslines atostogas (išskyrus nėštumo ir gimdymo atostogas, tėvystės atostogas, atostogas vaikui prižiūrėti), apskaičiuotas pinigines kompensacijas už nepanaudotas kasmetines atostogas, už kompensacijas, mokamas pagal Darbo kodekso 218 straipsnio 4 dalį, ar už prastovos laiką;

6) premijas, pašalpas ir kitas išmokas;

7) atlygį, premijas, pašalpas ir kitas išmokas, mokamus kriminalinės veiklos slaptajam dalyviui, su kuriuo sudaryta rašytinė slapto bendradarbiavimo sutartis, kriminalinės žvalgybos subjektų pagrindinių institucijų vadovų nustatyta tvarka;

8) kompensacijas ir kitokias išmokas, gautas iš tarptautinės ar Europos Sąjungos institucijos arba užsienio valstybių institucijos, jeigu nuo jų nebuvo skaičiuojamos socialinio draudimo įmokos pagal teisės aktus, pagal kuriuos šios išmokos mokamos;

9) mažųjų bendrijų vadovams, kurie pagal Mažųjų bendrijų įstatymą nėra tų mažųjų bendrijų nariai, apskaičiuotas pagal civilinę (paslaugų) sutartį už vadovavimo veiklą gautas pajamas, nuo kurių skaičiuojamas gyventojų pajamų mokestis pagal Gyventojų pajamų mokesčio įstatymą;

10) tantjemas;

11) atlygį už veiklą stebėtojų taryboje ar valdyboje, paskolų komitete, mokamą vietoj tantjemų arba kartu su tantjemomis.

2. Meno kūrėjo statusą turinčių darbingo amžiaus asmenų ir šio įstatymo 5 straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų, gaunančių pajamas pagal autorines sutartis, iš sporto ar atlikėjo veiklos, socialinio draudimo įmokos skaičiuojamos nuo apskaičiuoto 50 procentų atlygio pagal sudarytas sutartis.

3. Šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalyje nurodytų asmenų socialinio draudimo įmokos skaičiuojamos taip:

1) individualios įmonės savininko, mažosios bendrijos nario, taip pat ūkinės bendrijos tikrojo nario socialinio draudimo įmokų bazę sudaro individualios įmonės, mažosios bendrijos ar ūkinės bendrijos išsiimama individualios įmonės savininko, mažosios bendrijos nario ar ūkinės bendrijos tikrojo nario asmeniniams poreikiams 50 procentų lėšų suma, kuri deklaruojama Valstybinei mokesčių inspekcijai prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Valstybinė mokesčių inspekcija) kaip su darbo santykiais ar jų esmę atitinkančiais santykiais susijusios pajamos;

2) asmenų, kurie verčiasi individualia veikla, kaip ji apibrėžta Gyventojų pajamų mokesčio įstatyme, socialinio draudimo įmokų bazę sudaro 50 procentų individualios veiklos apmokestinamųjų pajamų (neatėmus privalomojo sveikatos draudimo, socialinio draudimo įmokų) suma. Ūkininkų ir jų partnerių socialinio draudimo įmokų bazę sudaro kiekvieno asmens žemės ūkio veiklos 50 procentų apmokestinamųjų pajamų (neatėmus privalomojo sveikatos draudimo, socialinio draudimo įmokų) suma. Ūkininkų ir jų partnerių, kurių pajamos mokestiniu laikotarpiu nėra apmokestinamos gyventojų pajamų mokesčiu pagal Gyventojų pajamų mokesčio įstatymo nuostatas ir šie asmenys nedeklaruoja individualios žemės ūkio veiklos pajamų, socialinio draudimo įmokų baze laikoma 12 Vyriausybės patvirtintų minimaliųjų mėnesinių algų

suma. Šeimynos dalyvių socialinio draudimo įmokų bazę sudaro šeimynos dalyvio išlaikymo pajamos, numatytos Šeimynų įstatyme.

4. Šio įstatymo 5 straipsnio 3 dalyje nurodytų asmenų socialinio draudimo įmokos skaičiuojamos nuo minimaliosios mėnesinės algos.

5. Šio įstatymo 5 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų asmenų (išskyrus ūkininkus ir jų partnerius, šeimynų dalyvius) socialinio draudimo įmokų bazę, kurią privalo taikyti kiekvienas draudėjas, kalendoriniais metais negali būti didesnė negu praėjusių metų 28 VDU suma. Ūkininkų ir jų partnerių socialinio draudimo įmokų bazę kalendoriniais metais negali būti didesnė negu praėjusių metų 14 VDU suma.

6. Asmenys, kurie vienu metu dirba pagal darbo sutartį ar savarankiškai Lietuvos Respublikoje, o kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje ar kitoje valstybėje, kurioje taikomi Europos Sąjungos socialinės apsaugos sistemų koordinavimo reglamentai, dirba savarankiškai, kai negalima nustatyti savarankiškai dirbančio asmens veiklos rūšies, yra priskiriami prie asmenų, vykdančių individualią veiklą, kaip ji apibrėžta Gyventojų pajamų mokesčio įstatyme, draudžiamų šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalyje nustatytu pagrindu. Savarankiškos veiklos rūšis gali būti pakeista, jeigu asmuo įrodo, kad jo savarankiška veikla užsienio valstybėje priskirtina kitai savarankiškai dirbančio asmens veiklos rūšiai.

7. Draudėjo valstybinio socialinio draudimo įmokos už tarnautojus ar darbuotojus, dirbančius pagal darbo sutartis ne visą darbo laiką, skaičiuojamos ir mokamos nuo nustatyto darbo užmokesčio, bet ne mažesnio kaip minimalioji mėnesinė alga, išskyrus atvejus, kai jie atitinkamą mėnesį:

- 1) buvo drausti pas kitą draudėją pagal šio įstatymo 4 straipsnio 1, 2, 3 ar 4 dalis;
- 2) gavo valstybinę socialinio draudimo senatvės ar netekto darbingumo (invalidumo) pensiją;
- 3) buvo ne vyresni kaip 24 metų (taikoma iki kalendorinio mėnesio, kai asmeniui sukanka 24 metai).

8. Ne visą darbo laiką pagal darbo sutartį dirbančiam darbuotojui ar tarnautojui, nurodytam šio įstatymo 4 straipsnio 1 ar 2 dalyse, kuriam priskaičiuotas darbo užmokestis yra mažesnis kaip Vyriausybės patvirtinta minimalioji mėnesinė alga dėl to, kad jis nedirbo dėl nedraudžiamąjo laikotarpio ar gavo ligos, motinystės, tėvystės arba vaiko priežiūros išmoką ar ligos išmoką dėl nelaimingo atsitikimo darbe, pakeliui į darbą ar iš darbo arba profesinės ligos, socialinio draudimo įmokos skaičiuojamos ir mokamos nuo nustatyto darbo užmokesčio, bet ne mažesnio kaip Vyriausybės patvirtinta minimalioji mėnesinė alga, perskaičiuota proporcingai atitinkamo mėnesio kalendorinių dienų skaičiui, kai asmuo nedirbo dėl nedraudžiamąjo

laikotarpio ar gavo ligos, motinystės, tėvystės, vaiko priežiūros išmoką ar ligos išmoką dėl nelaimingo atsitikimo darbe, pakeliui į darbą ar iš darbo arba profesinės ligos.“

5 straipsnis. 10 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 10 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Šio įstatymo 5 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų asmenų socialinio draudimo įmokų bazė, kurią privalo taikyti kiekvienas draudėjas, kalendoriniais metais negali būti didesnė negu praėjusių metų 43 VDU suma.“

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XIII-1721](#), 2018-12-11, paskelbta TAR 2018-12-20, i. k. 2018-20975

6 straipsnis. 11 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 11 straipsnio 1 dalį 26 punktu:

„26) ilgalaikio darbo išmokų iš biudžetinių įstaigų ir Lietuvos banko atleistiems darbuotojams darbdavio skiriamų ir mokamų *mutatis mutandis* Lietuvos Respublikos garantijų darbuotojams jų darbdaviui tapus nemokiam ir ilgalaikio darbo išmokų įstatymo nustatyta tvarka.“

2. Pakeisti 11 straipsnio 2 dalies pirmąjį pastraipą ir ją išdėstyti taip:

„2. Savarankiškai dirbantys asmenys, išskyrus šeimynų dalyvius ir asmenis, gaunančius pajamas pagal autorines sutartis arba pajamas iš sporto ar atlikėjo veiklos, socialinio draudimo įmokų gali nemokėti (tas laikotarpis neįskaitomas į socialinio draudimo stažą ir tuo laikotarpiu jie nėra laikomi apdraustais socialiniu draudimu), jeigu šie asmenys:“.

3. Pripažinti netekusiu galios 11 straipsnio 2 dalies 5 punktą.

4. Pakeisti 11 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Individualių įmonių savininkai, mažųjų bendrijų nariai, ūkinių bendrijų tikrieji nariai, ūkininkai bei jų partneriai ir asmenys, vykdančys individualią veiklą, kaip ji apibrėžta Gyventojų pajamų mokesčio įstatyme, vienus metus nuo pirmosios veiklos pradžios socialinio draudimo įmokų gali nemokėti. Pirmosios veiklos pradžia laikoma diena, kurią po 2018 m. sausio 1 d. asmuo pirmą kartą tampa savarankiškai dirbančiu asmeniu. Šios dalies nuostata taikoma ir asmenims, kurie po 2018 m. sausio 1 d. per ne mažesnę kaip dešimties metų laikotarpį nebuvo savarankiškai dirbančiais asmenimis.“

7 straipsnis. 12 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 12 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Žemės ūkio bendrovės, žemės ūkio kooperatyvai ir ūkininkai socialinio draudimo įmokas į Fondą gali sumokėti iš anksto draudėjo ir Fondo valdybos teritorinio skyriaus

pasirašytose sutartyse nustatytu laiku, bet ne vėliau kaip iki lapkričio 15 dienos. Kalendoriniais metais gali būti pasirašyta tik atsiskaitymo už einamuosius kalendorinius metus sutartis. Kai žemės ūkio bendrovė, žemės ūkio kooperatyvai ir (ar) ūkininkai einamaisiais kalendoriniais metais nevykdo (netinkamai vykdo) su Fondo valdybos teritoriniu skyriumi pasirašytos einamųjų socialinio draudimo įmokų atidėjimo sutarties, ateinančiais kalendoriniais metais socialinio draudimo įmokų atidėjimo sutartis su jais negali būti sudaroma.“

2. Pakeisti 12 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Šio įstatymo 5 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytų asmenų socialinio draudimo įmokos mokamos taip: individualios įmonės moka įmokas už šių įmonių savininkus, mažosios bendrijos – už jų narius, tikrosios ūkinės bendrijos ir komanditinės ūkinės bendrijos – už jų tikruosius narius, šeimos – už šeimos dalyvius nuo individualios įmonės, mažosios bendrijos, bendrijos ar šeimos įregistravimo Juridinių asmenų registre dienos, kiti savarankiškai dirbantys asmenys jiems priklausančias mokėti socialinio draudimo įmokas moka į Fondo lėšų sąskaitą nuo veiklos vykdymo pradžios iki veiklos pabaigos. Verslo liudijimus turintys asmenys socialinio draudimo įmokas sumoka už verslo liudijimo galiojimo laiką, o jeigu asmuo pagal verslo liudijimą dirba ne visą kalendorinį mėnesį, pagal asmens pateiktą prašymą Fondo valdybos teritoriniam skyriui gali būti sumokėtos socialinio draudimo įmokos už visą kalendorinį mėnesį.“

3. Pakeisti 12 straipsnio 5 dalį ir ją išdėstyti taip:

„5. Individualių įmonių savininkų, mažųjų bendrijų narių, ūkinių bendrijų tikrųjų narių ir šeimos dalyvių socialinio draudimo įmokos mokamos kartą per mėnesį ne vėliau kaip iki einamojo mėnesio paskutinės dienos. Kiti šio įstatymo 5 straipsnio 2 dalyje nurodyti asmenys turi teisę skaičiuoti ir mokėti socialinio draudimo įmokas avansu ir mokėti jas kartą per mėnesį ne vėliau kaip iki einamojo mėnesio paskutinės dienos. Ūkininkų ir jų partnerių, kurių pajamos mokestiniu laikotarpiu nėra apmokestinamos gyventojų pajamų mokesčiu pagal Gyventojų pajamų mokesčio įstatymo nuostatas ir kurie nedeklaruoja individualios žemės ūkio veiklos pajamų, mėnesio socialinio draudimo įmokos apskaičiuojamos ir sumokamos nuo Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos. Socialinio draudimo įmokos (sumokėtų įmokų ir mokėtinų įmokų sumų skirtumas), kai jų bazė priklauso nuo asmens pajamų, gautų praėjusiais metais, turi būti sumokėtos iki metinės pajamų mokesčio deklaracijos pateikimo Valstybinei mokesčių inspekcijai termino paskutinės dienos.“

8 straipsnis. 13 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 13 straipsnio 2 dalies 3 punktą ir jį išdėstyti taip:

„3) Fondo administravimo įstaigų reikalavimu draudėjas nepateikia veiklą įrodančių dokumentų.“

9 straipsnis. 19 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 19 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Už pavėluotai į Fondą pervestas socialinio draudimo įmokas (išskyrus įmokas už šio įstatymo 5 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytus asmenis) skaičiuojami delspinigiai. Delspinigiai pradedami skaičiuoti nuo kitos dienos po to, kai socialinio draudimo įmokos turėjo būti sumokėtos, ir baigiami skaičiuoti socialinio draudimo įmokų sumokėjimo dieną įskaitytinai. Delspinigiai negali būti skaičiuojami ilgiau kaip 180 dienų nuo teisės priverstinai išieškoti socialinio draudimo įmokas atsiradimo dienos. Delspinigių dydį ir jo apskaičiavimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos finansų ministras (toliau – finansų ministras).“

2. Pakeisti 19 straipsnio 3 dalį ir ją išdėstyti taip:

„3. Fondo valdyba, o šio įstatymo 34 straipsnio 16 punkte numatytais atvejais jos teritorinis skyrius Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžeto sudarymo ir vykdymo taisyklėse nustatyta tvarka gali atidėti socialinio draudimo įmokų į Fondą įsiskolinimo mokėjimą iki vieno metų ir leisti sumokėti atidėtą sumą pagal draudėjo ir Fondo administravimo įstaigos suderintą įsiskolinimo grąžinimo grafiką, kuris negali būti ilgesnis negu 4 metai. Savarankiškai dirbantiems asmenims, mokantiems socialinio draudimo įmokas už save, kai jų bendra įsiskolinimo Fondui suma neviršija 1 500 eurų, socialinio draudimo įmokų įsiskolinimo mokėjimas gali būti atidėtas iki vieno metų. Pažeidus mokėjimo grafiką, vykdomas socialinio draudimo įmokų įsiskolinimo išieškojimas priverstine tvarka.“

3. Pakeisti 19 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Fondo valdyba, o šio įstatymo 34 straipsnio 16 punkte numatytais atvejais jos teritorinis skyrius Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžeto sudarymo ir vykdymo taisyklėse nustatyta tvarka gali atidėti delspinigių, priskaičiuotų draudėjams už pavėluotai pervestas socialinio draudimo įmokas, išieškojimą iki vieno metų ir leisti sumokėti atidėtą sumą pagal draudėjo ir Fondo administravimo įstaigos suderintą įsiskolinimo grąžinimo grafiką, kuris negali būti ilgesnis negu 4 metai. Savarankiškai dirbantiems asmenims, mokantiems socialinio draudimo įmokas už save, kai jų bendra įsiskolinimo Fondui suma neviršija 1 500 eurų, delspinigių, priskaičiuotų už pavėluotai pervestas socialinio draudimo įmokas, įsiskolinimo mokėjimas gali būti atidėtas iki vieno metų. Pažeidus mokėjimo grafiką, vykdomas delspinigių išieškojimas priverstine tvarka.“

10 straipsnis. 25 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 25 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Už įmokų pervedimą ar surinkimą ir pervedimą į fondus pensijų kaupimo bendrovės, Privalomojo sveikatos draudimo fondas, Ilgalaikio darbo išmokų fondas, Garantinis fondas ir Užimtumo fondas moka Fondo valdybai Fondo veiklos sąnaudų kompensacijas. Šių kompensacijų apskaičiavimo ir mokėjimo tvarką nustato Fondo valdybos direktorius. Nustatytu laiku nepervedus kompensacijos ar jos dalies, už kiekvieną pradelstą dieną skaičiuojami finansų ministro nustatyto dydžio delspinigiai, taikomi už pavėluotą mokesčių mokėjimą, nuo nepervestos kompensacijos sumos.“

2. Papildyti 25 straipsnį 5 dalimi:

„5. Nustatytu laiku nepervedus lėšų Fondo administravimo įstaigų mokamoms išmokoms, finansuojamoms iš valstybės biudžeto, Europos Sąjungos struktūrinių ir kitų fondų bei šaltinių, mokėti, už kiekvieną pradelstą dieną skaičiuojami finansų ministro nustatyto dydžio delspinigiai, taikomi už pavėluotą mokesčių mokėjimą, nuo laiku nepervestos sumos.“

11 straipsnis. 35 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 35 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Socialinio draudimo rezervinis fondas privalomai sudaromas kiekvienais biudžetiniais metais pervedant į jį Fondo įplaukų dalį, viršijančią Fondo įprastinės ir investicinės veiklos išlaidas ir metų pabaigoje negrąžintų paskolų sumą bei įvertinus kasos apyvartos lėšų pokytį. Pasiekus Socialinio draudimo rezervinio fondo dydį, lygų paskutinių praėjusių metų Fondo įprastinės ir investicinės veiklos metinei išlaidų sumai, įplaukų dalis, viršijanti šias išlaidas ir metų pabaigoje negrąžintų paskolų sumą, naudojama socialinio draudimo reikmėms.“

12 straipsnis. 40 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 40 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Fondo valdybos direktorius ir jo pavaduotojai turi teisę atsisakyti socialinio draudimo išmokos arba kitos išmokos, kurios mokėjimas pavestas Fondo valdybos teritoriniams skyriams, permokos išieškojimo, jeigu išmokos permokos nėra galimybės išieškoti arba jeigu ji yra susidariusi ne dėl išmokos gavėjo kaltės (nesąžiningumo) ir nėra galimybės jos išieškoti iš kaltų asmenų (jų teisių ir pareigų perėmėjų), arba jeigu jos neįmanoma išieškoti dėl objektyvių priežasčių, arba ją išieškoti netikslinga socialiniu ir (ar) ekonominiu požiūriu, kai: nerasta asmens turto arba rastas turtas yra nelikvidus (mažai likvidus); išieškojimo išlaidos didesnės už išmokos permoką; netikslinga išieškoti išmokos permoką, kadangi fizinio asmens ekonominė (socialinė) padėtis yra sunki: fiziniui asmeniui reikia valstybės paramos (asmuo yra pensinio amžiaus, neįgalusis (iki 2005 m. liepos 1 d. – invalidas), asmeniui reikalingas gydymas,

medicininė profilaktika ir (ar) reabilitacija, asmuo yra bedarbis, gauna socialinę pašalpą) arba tokia parama jam jau teikiama.“

13 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir įgyvendinimas

1. Šis įstatymas, išskyrus 5, 11 straipsnius ir šio straipsnio 3, 4 dalis, įsigalioja 2018 m. sausio 1 d.
2. Šio įstatymo 5 straipsnis įsigalioja 2019 m. sausio 1 d.
3. 2017 metų Socialinio draudimo rezervinis fondas sudaromas vadovaujantis šio įstatymo 11 straipsnyje išdėstytos Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatymo 35 straipsnio 1 dalies nuostatomis.
4. Lietuvos Respublikos Vyriausybė iki 2017 m. gruodžio 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.
5. Šio įstatymo 4 straipsnis tiek, kiek juo panaikinama Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatymo 10 straipsnio 8 dalies nuostata „savarankiškai dirbančių asmenų, kurių duomenys apie jų savarankiškos veiklos pajamas pasibaigus metinės pajamų mokesčio deklaracijos pateikimo Valstybinei mokesčių inspekcijai terminui nėra pateikti Fondo administravimo įstaigoms, socialinio draudimo įmokų bazę sudaro 12 Vyriausybės patvirtintų minimaliųjų mėnesinių algų suma“, taikomas ir nustatant prievolę savarankiškai dirbantiems asmenims mokėti socialinio draudimo įmokas už 2017 metus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentė

Dalia Grybauskaitė

Pakeitimai:

1.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XIII-1721](#), 2018-12-11, paskelbta TAR 2018-12-20, i. k. 2018-20975
Lietuvos Respublikos valstybinio socialinio draudimo įstatymo Nr. I-1336 2, 3, 8, 10, 11, 12, 13, 19, 25, 35 ir 40 straipsnių pakeitimo įstatymo Nr. XIII-823 5 straipsnio pakeitimo įstatymas